

Otthonom, Erdély

Erdély! Milyen szép és sokatmondó ez a kifejezés. Számtalanszor meghallom ezt a szót mindig beleborzongok. Nagyon nehéz megfogalmazni, hogy mit jelent annak, aki itt született, itt élt és / vagy él a mai napig. Olyan különleges látnivalók vannak itt, amelyet biztosan nem láthatsz máshol, nem beszélve az éghajlati adottságairól. Egy biztos, ha ide valaki egyszer ellátogat, akkor a szíve vissza fogja húzni akkor is, ha nincs Erdélyhez kötődése, csak turistaként látogatott ide valamikor.

Erdély egy csodálatos hely, hiszen megannyi értékes kincse van. Büszke tulajdonosa oly sok szép turisztikai látványosságnak. Körbeutazhatod a világot, bejárhatod az Északi – sarktól a Déli – sarkig minden pontját, de egy biztos, hogy ameddig nem jársz Erdélyben, addig nem mondhatod azt, hogy te mindent láttál. Ez egy olyan hely, amelyet nagyon nehéz szavakba önteni, megfogalmazni. Erdélyt a történelemben sokszor verte a balsors, mivel többször gazdát cserélt – akarata ellenére is. Erdély kitart, pedig annyi csapás, kudarc érte, megtépázták szárnyait, de még mindig él és szárnyal. Miért? Az emberek hite, szeretete, hazaszeretete erősíti és tartja még egybe és erősnek. Azt a földet, ami a világ egyik – ha nem a legszebb vidéke és tája. Nem elfogultságból mondom, de Erdély a világ legszebb területe. Ezt nem csak én mondom, ezt mondják mások is. Azok az emberek, akik legalább egyszer megfordultak itt.

A haza otthon, amely a melegséget árasztja, megnyugvást szívünkben, a kint játszó kisgyerekekhez intő „Gyere haza!” felszólítást, vagy éppen a külföldön tartózkodó fiatalok Szüleinek hívása „Gyere haza, gyermekem!”. De a haza a hazámat is jelenti, azt az országot, ahol születtem, felnőttem, ahol élek, a szülőföldet, ami menedéket jelent. Mindannyiunk számára mást jelent a szülőföld. A szülőföld érzés, ami mindig elkísér, bárhol élsz, bármit teszel. Nem lehet megváltoztatni, nem lehet lecserélni. Örökre megmarad. Az a hely, ahova szívesen és bármikor hazatérhetsz, ahol örömmel és tárt karokkal várnak, ahol elfelejtetted a gondokat, ahol még az illat is más és ismerős. Szülőföld az, ahol azt a nyelvet beszéled, ami az anyanyelved, és büszkén vallom, hogy magyar ajkú vagyok, erdélyi magyar. A magyarságunk itt nem lehet kérdés vagy alku tárgya. A magyarságot gyakran jobban, vagy sokkal jobban őrizzük és ápoljuk, mint az anyaországban. Itt még tudjuk, hogy mit jelent „Magyarnak lenni”! Tudjuk és érezzük, valamint éreztetjük azt is, hogy mi magyarok, magyarnak valljuk magunkat. Olyan vendégszeretetben részesül az ember, mint más helyen kevés. Az emberek többsége akkor érti meg, hogy mit jelent számára az, ahol született, amikor már nem ott él, hanem egy idegen helyen. Más kultúra, gasztronómia, hagyomány. Akkor érződik csak igazán, hogy szívünkbe örökké bevésődött minden, amit szülőföldünk adott. Nekem Erdély a szülőföldem.

Nagyon sokan hangoztatják, hogy miért menjenek el Erdélybe, hiszen hegyeket, fákat máshol is lehet látni. Máshol is vannak olyan helyek, mint Erdélyben. Ez egyébként helytálló és igaz is. Mindenhol vannak szép tájak, hegyek – völgyek, folyók, patakok, de azok nem Erdélyben vannak. Sokak számára ez csak egy újabb úticél a bakancslistán, amit ki akar pipálni, amikor idelátogat. De ha ide eljött valaki, akkor rá fog jönni arra, hogy ez nem csak egy hely, egy újabb nyaralási helyszín. Ez attól sokkal több. Nem egyszerűen csak hegyek és völgyek sokasága. Nem csak tiszta vizű patakokkal, forrásokkal teli vidék. Ez attól több, sokkal több. Itt minden megtalálható, ami szerte Európában. Van nekünk Tordai-hasadékunk, de nálunk van a Szent Anna – tó, a Gyilkos-tó, a torockói Székelykő is. Itt magaslik Déva vára, ami ismert lehet mindenkinek, hiszen egy magyar népballada, a Kőműves Kelemen is a dévai várról szól, amit az általános iskolában is tanulunk, és ha már vár, akkor Erdély egyik legszebb vára is – a Vajdahunyadi vár – is itt emelkedik ki. Nem feledkezhetünk meg Csíkszeredáról sem, hiszen ismertségét a hozzá tartozó Csíksomlyó területén évenként sorra kerülő pünkösdi búcsú (milliók érkeznek más országokból erre a csodás helyre) és a Csiki sör adja.

A szebbnél – szebb látnivalókat reggeltől – estig, estétől – reggelig lehetne sorolni, de akkor sem biztos, hogy mindet fel tudnánk sorolni. Ezen kívül megannyi magyar város, amelyek büszke írók, költők szülővárosa. Itt született Áprily Lajos, Dsida Jenő, Tamási Áron, Ady Endre, Sütő András, Arany János, Mátyás király, Bocskai István fejedelem.

Itt születtem én is ezen a gyönyörű vidéken, aminek még csak töredékét láttam, de hatalmas büszkeséggel tölt el, hogy itt nevelkedhetem és otthonomnak mondhatom Erdélyt.

Szülőföldem kicsi része az a város, ahol élek. Érmihályfalva. Egy mezőváros, melynek népessége 10.000 fő körül van, melyből több, mint 8000 magyar ajkú. Bár ez nem olyan nagy, mint Nagyvárad, sőt nem is bővelkedik olyan látnivalókkal, amelyek Kolozsváron vannak, de szeretem ezt a várost. Ide köt az élet, a család, a boldog pillanatok, az iskola és barátaim, akikkel örömteli és kevésbé szép emlékek is vannak. Itt mindenki ismer mindenkit, sokszor a szomszéd jobban ismeri az illetőt, mint saját maga. Minden utcáját ismerem, és ismerős arcokkal találkozom nap mint nap, a város parkjának hangulata nyáron gyerekzsivallyal teli, ősszel pedig a hulló falevelek teszik csodálatossá. Itt tettem meg első lépéseimet, itt mondtam ki az első szavakat, ezen a helyen kezdtem az iskolás éveimet. Csodálatos minden év tavaszán az akácnyíló illatára ébredni, hiszen erre nagyon sok az akác.

Szeretett városom kulturális élete gazdag. Minden év akácnyíláskor négy napos városnap ad lehetőséget a kikapcsolódásra, ahol megismerkedhetünk a gasztronómiánkkal, hagyományainkkal. Nyíló Akác Néptáncsoport – határon túl is elismert néptáncgyűttes – lehetőséget ad a fiataloknak a néptánc elsajátításában, és 2000 óta a Móka színjátszó csoportnak

köszönhetően színházi előadások meglátogatására is lehetőségünk van. Nem utolsósorban van egy igazán meghatározó szobrunk a szülőföld hazaváró szeretetét kifejező szobor, amely a gyereket mindig hazaváró szülőanyánkat ábrázolja. Ez is tükrözi, hogy bár sokan elhagyják szülőföldjüket az Anya mindig tárt karokkal várja haza. Ez nem csak Érmihályfalvára, ez egész Erdélyre jellemző. Erdély az Anya, aki teljes szeretetével, az otthon melegével várja haza gyermekeit.

Igaz, mint fentebb említettem nem egy Kolozsvár, vagy Nagyszeben, de nekem a legszebb, hiszen ez is egy része annak a történelmi Erdélynek, ami mai napig az összetartozás és összefogás híve. Ezt érezzük szívünkkel, lelkünkkel. Radnóti szavaival élve:

„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőhazám itt e lángoktól ölelt kis ország,
messzeringó gyerekkorom világa [...]”

Nekem a legszebb virágok itt nyílnak, a legszebb hegyek itt magaslanak, itt a legfrissebb és legtisztább a levegő. A mondás úgy tartja, mindenhol jó, de a legjobb otthon!
Én Erdélyben, Érmihályfalván vagyok otthon!

Fekete Bernadett Emőke vagyok, 14 éves (2007. július 12.) Érmihályfalván élek, és itt is tanulok, az érmihályfalvi Zelk Zoltán Általános Iskolában.